

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

84. An beneficia verè manualia sint verè beneficia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Respondeo tertio: quod si tamen Papa, ex hoc nimur jure concursu & proprio simpliciter conferens, seculari conferret tale beneficium, sciens ejus naturam, censetur ejus statum voluisse pro ea vice invertere, & in perpetuum, hoc est, pro toto ejus vita tempore ei conferre. Lott. n. 60. citans Rebuff. loc. cit. n. 335.

Questio 80. Num igitur beneficium manuale ex certa scientia & declaratione collatum à Papa alicui in perpetuum, fiat deinde mutata natura, perpetuum?

Respondeo negativè: sed cum primùm vacaverit per mortem vel resignationem, reddi rursus amovibile, sicut erat prius; cum Papa sic illud conferens non mutet naturam beneficij absolute, sed solum suspendat pro vita beneficiarii revocationem. Rebuff. loc. cit. n. 279. Selv. p. 3. q. 11. n. 131. & alii, quos refert Sanch. n. 141. apud Castrop. n. 15.

Questio 81. Num ergo etiam, dum Papa sic in perpetuum, sive jure devoluto, sive proprio, sive vi reservationis confert tale beneficium alias manuale, regulari, possit adhuc Superior regularis propter crimen aliquod illud auferre proviso?

Respondeo: id cum posse juridicè procedendo, citra tamen questionem aliquam cadentem super validitatem aut iustitia gratia Apostolica. Felin. incit. c. cum tuas. n. 4. citatus alios. Abb. consil. 25. n. 2. apud Lott. n. 62. iis consentientem, & n. 63. addentem; id etiam tenere in seculari, nemini posse etiam hunc provisum à Papa ob superveniens delictum per Episcopum deponi; cum reatus tollat privilegium juxta Bald. in presente materia. ad e. illud de major. & obed. n. 2.

Questio 82. An beneficium manuale revocetur per mortem concedentis?

Respondeo negativè: quia mors non revocat voluntatem praexistentem juxta c. fidelitatis. off. deleg. in 6. Abb. in c. fin. de precar. n. 6. Rebuff. loc. cit. n. 276. Sanch. n. 118. & alii apud Castrop. n. 16. qui tamen ait, secundus esse, si beneficium concessum ad beneplacitum concedentis; sed quodrum beneficium, concedente mortuo, non amoveatur per revocationem, sed per temporis impletionem, quo fuit concessum; fuisse enim concessum, dum conferens beneplacitum haberet, quod beneplacitum morte illius finitur, & cesset juxta c. si gratiosè. de rescript. in 6. citatus pro hoc Sanch. & Gonz.

Questio 83. An beneficia manualia dicuntur vere vacare, posintque resignari?

Respondet affirmativè Lott. l. 1. q. 7. n. 16. citans pro hoc præter Gl. & Rotam Gonz. ad reg. de mensibus. gl. 5. §. 6. n. 14. è contraria sentit Card. de Luca. de benef. D. 97. n. 18. cum non dentur in titulum, seu titulum verum non habeant, (quamvis Corr. l. 1. c. 6. n. 281. dicat, posse conferri in titulum, nempe amovibile) non posse dici vacare

& conferri, intelligendo hoc de vacatione vera & propria ad effectus juris, illum præsertim reservationis vel affectionis; posse nihilominus largo modo dici vacare per mortem naturalem vel civilem, vel per remotionem.

Questio 84. Pro clausula hujus materie de manualitate beneficiorum, num beneficia vere manualia, seu ad nutum removibilia, sint vere beneficia?

Respondeo: præterea & juxta ea, quæ dicta sunt c. præcedente ad questionem. 4. de perpetuitate, dici posse & esse vere beneficia. Garc. p. 1. c. 2. n. 77. citans Parisi. &c. Lott. loc. cit. dum dicitur perpetuitatem illam beneficio essentialē non respicere connexionem stabilem inter beneficium & beneficiatum, ut docere vidi Gamb. de off. leg. l. 4. n. 11. Gonz. & alii apud Lott. loc. cit. n. 14. sed connexionem oneris & illius, ut ita dicam, emolumenti recompenstati, quod onus correspondensque ejus omnino idem habent pro tempore obtinentes ea, ac obtinentes cetera beneficia in perpetuum. Lott. ibidem. n. 15. Sed neque simplex remotione & manualitas est contra naturam beneficij, sed remotione temeraria, & quæ procedit à laicis, eorumque puro arbitrio. Lott. n. 17. & seq. unde & Capellaniam ex dispositione testatoris conferibilem & amovibilem ad nutum patroni laici sine ulla causa legitima, dicit n. 21. non esse beneficium Ecclesiasticum, nisi æquivoco tantum; quin etiam revocabilitas illa ad nutum non impedit, quod minus dicuntur collata in perpetuum; cum perpetuitas haec spectetur in potentia tantum, quatenus non providentur ad tempus certum & præfinitum, ut bene declarat Federicus de Senis. Vitalin. Selv. p. 3. q. 68. n. 3. & 4. Azor. p. 2. l. 3. c. 16. q. 12. quos citat Lott. n. 20. Neque denique obstat, quod in iis locum non habeant regulæ de annuali & triennali possessione, sicut in ceteris beneficiis juxta Góz. loc. cit. n. 9. aut etiam reservatio; Peculiaris enim hujus rei est ratio omnino non concernens substantiam beneficij Ecclesiastici. Lott. n. 22. & 23. prioris quidem, quod Superiori, ad quem spectat revocatio, nullum currit tempus, ex quo illa in ejus arbitrio posita est. Mandol. ad reg. de annali. q. 3. 4. & 5. Lott. n. 25. Posterioris vero, quod revocationes ideo fiant, ut Papa ipse provideat efficaciter, ita ut gratia ejus non frustretur, sed duret, adeo que præsumptâ haec mente Pontificis, qua vult beneficium à se profectum manere juxta c. decet. de reg. juri in 6. tales reservationes generales se non extendunt ad manualia, ne is, ad quem spectat jus revocandi, revocando reddat inutilem provisionem Apostolicam; Papa enim, ut dictum, non intendit mutare naturam beneficij. Lott. num. 23. citans Calder. consil. 26. de præbendis.

* * * * *

* * * *

* *

*